

φεύγει τις τὸν κίνδυνον νὰ βλέπη ταῦτα καθ' ὅλον τὸν μῆνα) Ζάκ. **η)** Δένδρον τι (ἴσως ἡ λεγομένη *λοιδορία*) Στερελλ. (Αἰτωλ.) **θ)** Ὁ σικυὸς πολλαχ. Συνών. ἀγγούρι **1**, ἀμίλητο (ιδ. ἀμίλητος), παρὰ ξενό (ιδ. παρὰ ξενος). **ι)** Τὸ σκόροδον πολλαχ. **ια)** Ἡ ραφανὶς πολλαχ. **ιβ)** Ἡ χάλαζα ΝΠολίτ. Μελέτ. 2,424. Συνών. ἀνομολόγητος. **ιγ)** Τὸ ὄξος Πελοπν. (Γέρμ.) Τσακων. Συνών. γλυκάδι, ξίδι. **ιδ)** Ἡ ἐπιληψία Ζάκ. Συνών. γλυκὺ (ιδ. γλυκός). **ιε)** Ἡ ἀσθένεια ἀνθραξ Στερελλ. (Ἀρτοτ.): *Ἐβγαλὶ τ' ἀμιλέτ' γον.* **ισ)** Ἐξάνθημα ἐρπηστικὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ τῆς κεφαλῆς τῶν παιδίων Πελοπν. (Λακων.) Συνών. ἀμπέλι, ἀμπελοκλάδι. **ιζ)** Ἡ ἀσθένεια καρκίνος Κεφαλλ. **ιη)** Ἀπόστημα ἢ ἔκφυμα ὀδυνηρὸν τῶν δακτύλων Κεφαλλ. Συνών. ἀμπελοκλάδι, καλαγκάθι, καρφί, στεραγκάθι. **ιθ)** Οὐδ. πληθ. ἀμελέτητα τά, οἱ ὄρχεις τῶν σφαγίων πολλαχ.: *Ἐφάγαμε - εἶχαμε ἀμελέτητα σήμερα Κεφαλλ.* Συνών. ἀμίλητα (ιδ. ἀμίλητος **B 5**). Πβ. ἀμάλαγα (ιδ. ἀμάλαχτος **1 γ**), ἀμαρτωλά (ιδ. ἀμαρτωλός **B 2**), ἀρχίδι (ιδ. ἀρχίδι), ἀχαμνά (ιδ. ἀχαμνός), τρυφερά (ιδ. τρυφερός), τρυφερούλλια (ιδ. τρυφερούλλης). **2)** Ἐνεργ. ὁ μὴ μελετήσας, ὁ μὴ προετοιμασθεὶς κατ' οἶκον, ἐπὶ μαθητοῦ ἢ ἀγορητοῦ λόγ. σύνηθ.: *Πῆγε 'ς τὸ σχολεῖο ἀμελέτητος. Πάλι ἀμελέτητος μοῦ ἦρθες σήμερα, καημένε! Ἀνέβηκε 'ς τὸ βῆμα ἀμελέτητος σύνηθ.*

ἀμελεύω ἀμάρτ. ἀναμελεύω Λεξ. Λεγρ. ἀναμελεύου Τσακων. ἀνεμελεύω Κάμπ. Σῦρ. ἀνεμελεύω Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄμελος, παρ' ὃ καὶ ἀνάμελος. Πβ. καὶ μεσν. ἀναμελεύω. Ὁ τύπ. ἀναμελεύω καὶ παρὰ Σομ., παρ' ὧ καὶ μετοχ. ἀναμελεμένος.

Δεικνύω νωθρότητα, ὀκνηρίαν, ἀμέλειαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πράξεώς τινος, εἶμαι ἀμελής ἐνθ' ἄν.: *Ἀνημέλεψε ἀνημέλεψε δὲν ἐξετέλεψε τὸ δεῖνα Σῦρ. Μὴν ἀνεμελεύης αὐτόθ.* Συνών. ἀμελῶ, τεμπελεύω.

ἀμελής ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. ἀναμέλης Κρήτ. ἀνεμέλης Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀμελής.

Ὁ στεροῦμενος δραστηριότητος, οὐχὶ ἐργατικός, νωθρός, ὀκνηρός: *Ἀμελής ἄνθρωπος - μαθητής.* || Παροιμ. *Τ' ἀναμέλη τὴ γυναῖκα ὁ Γληγόρης τὴν ἐπῆρε* (ὅτι ἐν πάσῃ ἐργασίᾳ ἀπαιτεῖται ταχύτης) Κρήτ. Συνών. ἄβραστος **B 1**, ἀκαμάτης **1**, ἀμελητής **2**, ἀμελιάρης, ἄμελος, ἄψητος, τεμπέλης, ὤμός.

ἀμελησία ἢ, Πόντ. (Κερασ.) ἀμελησίγια Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀμελησία.

Νωθρότης, ὀλιγογρία. Συνών. ἀμελάγρα, ἀμέλεια, ἀμελιά, ἀμελιό, τεμπελιά.

ἀμελητής ὁ, ἀμάρτ. ἀναμελητής Χίος

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀμελητής.

1) Ὁ μὴ μεριμνῶν, ὁ μὴ φροντίζων περὶ τινος, ἀμέριμος. Συνών. ἄμελος **2**. **2)** Ὁ ἀποφεύγων τοὺς κόπους, τὴν ἐργασίαν, φυγόπονος, ὀκνηρός. Συνών. ἄβραστος **B 1**, ἀκαμάτης **1**, ἀμελής, ἄμελος, ἄψητος, τεμπέλης, ὤμός.

ἀμελιά ἢ, ἀμελία Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ.) ἀμελίγια Πόντ. (Κερασ.) ἀμελιὰ σύνηθ. ἀμιλιὰ Ἄνδρ. ἀναμελία Εὐβ. (Κύμ.) Πελοπν. (Λακων.) ἀναμελιὰ Αἰγίν. Ἄνδρ. Βιθυν. (Κατιρ. κ. ἄ.) Εὐβ. (Κύμ. κ. ἄ.) Θράκ. Κεφαλλ. (Σάμ.) Κρήτ. (Σέλιν. κ. ἄ.) Πάρ. Σύμ. Τήν. Χίος ἀναμιλιὰ Ἡπ. Στερελλ. (Τοπόλ.) ἀνεμελιὰ Θήρ. Θράκ. (Μυριόφ. κ. ἄ.) Ἴων. (Καράμπ. Σμύρν.) Κρήτ. (Βάμ.) Κύθν. Πελοπν. (Τρίτ. κ. ἄ.) Σῦρ. ἀνιμιλιὰ Θράκ. (Μάδυτ.) Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄμελος, παρ' ὃ καὶ ἀνάμελος, ἀνέμελος. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,110. Τὸ ἀναμελία καὶ παρὰ Βλάχ., τὸ δὲ ἀναμελιὰ καὶ παρὰ Γερμ. Πβ. ἀρχ. ἀμελία.

Ἀμέλεια, νωθρότης, ὀλιγογρία, ραθυμία ἐνθ' ἄν.: *Ἡ ἀνεμελιά σου τὰ κάνει αὐτὰ Κύθν. Ἀναμελιά σου 'τον κ' ἐν τό 'καμες Σύμ. Ὅχι πῶς δὲ θέλω, ἀναμελιά εἶναι Βιθυν. Ἐχ' ἀναμιλιὰ αὐτὸς οὐ ἄνθρουπους Τοπόλ. Εὐτάγω ἀμελίαν (εὐτάγω=κάμνω) Κερασ. || Παροιμ.*

Μιανῆς ὥρας δουλειά, | ἐνοῦ χρόνου ἀναμελιά (μικρὰν ἐργασίαν δύναται τις δι' ἀμέλειαν νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ πολλὸν χρόνον. Ἡ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἀλλαχοῦ) Αἰγίν. || Ἀσμ.

Ἀγάπη, ποῦ 'χα κ' ἔχασα ἀπ' τὴν ἀνεμελιά μου, τώρα τὴ βλέπω 'ς ἄλλον καὶ καίγει' ἡ καρδιά μου Σῦρ. κ. ἄ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀμελησία.

ἀμελιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀναμελιάρης Κρήτ. (Σέλιν. ἄ. κ.) ἀνεμελιάρης Κρήτ. ἀνιμιλιάρ'ς Λέσβ. (Πλομάρ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμελιὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Ἀμελής, ἄφροντις. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀμελής.

ἀμελιό τό, ἀμάρτ. ἀνεμελιό Νάξ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀμελῶ.

Ἀμέλεια, βραδύτης: *Ἐλα, ἀνεμελιό δὲν ἔχει, μόνον ὁ κάθε ἕνας νὰ πιάσῃ δὴ δουλειά δου.* Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀμελησία.

ἀμελιστος ἐπίθ. Θήρ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀμελιστος.

Ὁ μὴ διαιρεθεὶς, ἄρτιος, αὐτούσιος.

ἀμελίτωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μελιτωτός < μελιτώνω.

Ὁ μὴ ἀναμεμειγμένος μὲ μέλι. Πβ. ἀμέλωτος.

ἄμελος ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Χίος ἄμιλους βόρ. ἰδιώ. ἀνάμελος Ἄνδρ. Ἀστυπ. Θράκ. (Σηλυβρ. κ. ἄ.) Κάλυμν. Κύθηρ. Πάρ. Πελοπν. (Λακων.) Ρόδ. Σύμ. κ. ἄ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀνάμελες Σκῦρ. ἀνάμιλους Ἡπ. Θράκ. (Μάδυτ.) Στερελλ. (Τοπόλ.) ἀνέμελος Θήρ. Θράκ. Κύθηρ. Κύθν. Νάξ. Σῦρ. ἀνέμιλους Ἱμβρ. Λήμν. Σάμ. ἀνήμελος Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάμπ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἄμελος. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,110. Περὶ τοῦ τύπ. ἀνάμελος, ὅστις καὶ ἐν Ἐρωφίλ. πρᾶξ. Β στ. 379 (ἐκδ. ΚΣάθα 351), πβ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἀθηνᾶ 43 (1931) 77.

1) Ὁ ἀποφεύγων τὴν ἐργασίαν, ἀμελής, φυγόπονος, ὀκνηρός πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): *Ἀμελος ἄνθρωπος, καρφὶ δὲν τοῦ καίεται!*

Ἀμελη γυναῖκα πολλαχ. Ὁ δεῖνα εἶναι πολὺ ἀνάμελος Ἄνδρ. Ἀνήμελος εἶναι ὅς τοις δουλείας του Κάρπ. Τέτοιος ἀνάμελος! (τόσον ἀμελής!) Ἄνδρ. Ἄτὸς βαρέα ἄμελος ἔν' ὅς σὴ δουλείαν αὐτ' (αὐτὸς πολὺ ἀμελής εἶναι εἰς τὴν ἐργασίαν του) Ὁφ. Χαλδ. Ἀνάμελος ποῦ ὅσαι, κακόμοιρε! Σύμ. Πρὸ ἀνάμελε δὲν ἔδα ὅγ' ὅς τ' ζωὴ μου! Σκῦρ. 2) Ὁ μὴ φροντίζων περὶ τινος, ἄφροντις, ἀμέριμος Κύθηρ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) Σάμ.: Ὁ λεύτιρος ἀθρουπους εἶν' ἄμιλους (λεύτιρος = ἄγαμος) Σάμ.

Πβ. ἀμελής, ἀμελητής, ἀμελιάρης. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀνέμελος καὶ ἐπών. Χίος

ἀμελῶ λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Πόντ.(Σάντ.) ἀναμελῶ Πελοπν. (Λακων. Λάστ.) ἀνεμελῶ Θήρ. Κρήτ. ἡναμελῶ Σύμ. ἀμελίζω Πόντ.(Ἱμερ.)

Τὸ ἀρχ. ἀμελῶ. Ὁ τύπ. ἀναμελῶ καὶ μεσν. Τὸ ἀμελίζω ἐκ τοῦ ἀορ. ἀμέλησα κατ' ἀναλογ. τοῦ εἰς -ισα ἀορ. τῶν ρ. εἰς -ίζω. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,272.

Δὲν ἐνδιαφέρομαι περὶ τινος, δεικνύω ὀλιγωρίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πράξεώς τινος ἔνθ' ἄν.: Μὴν ἀμελῆς τὴ δουλειά σου. Ἀμέλησε νὰ πάῃ ἐκεῖ ποῦ τοῦ εἶπα Ἀμέλησε νὰ ῥωνίσω κοιν. Ἐμέλτισεν τὴ δουλείαν (ἐμέλτισεν = ἡμέλησεν) Ἱμερ. Συνών. ἀμελεύω, τεμπελεύω.

ἀμέλωτος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μελωτός < μελώνω.

Ὁ ἄνευ μέλιτος, ὁ μὴ ἐπαλειφθεὶς διὰ μέλιτος: Εἶναι ἀμέλωτα ἀκόμη τ' ἀβγοκαλάμαρα (εἶδος γλυκύσματος) Ἄνδρ. Πβ. ἀμελίτωτος.

ἀμέντε ἐπίρρ. Ζάκ. Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Δαμαρ. Κινίδ. Τρίποδ. Φιλότ.) Παξ. ἀμέδε Θήρ. Ἰθάκ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ. κ. ἄ. ἀμέδες Κρήτ. ἀμέντι Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) ἀμέδι Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῆς Ἱταλ. φρ. *a mente*. Πβ. ΑΖώη Λεξ. Ζακ. ἐν λ. Ὁ τύπ. ἀμέδες ἐκ τοῦ ἀμέδε σου ἔνεκα κακοῦ χωρισμοῦ παρεκταθεὶς κατ' ἄλλα ἐπιρρήματα. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/1) 80 κέξ.

Κατὰ νοῦν, συνήθως μετὰ τῶν ρ. βάζω ἢ βάνω, ἔχω καὶ παίρνω ἔνθ' ἄν.: Βάνω ἀμέντε (ἐνθυμοῦμαι) Τρίποδ. Βάζω ἀμέδε Θήρ. Δὲ μοῦ πῆε ἀμέδε πῶς θὰ μοῦ τὴν κατάφερνε ἔτσι (δὲν ἐνόησα κτλ.) Ἰθάκ. Ἡβαλ' ἀμέδε (ἐπρόσεξα) Κρήτ. Πᾶρε τ' ἀμέντε σου (πᾶρε το κτλ., ἦτοι πρόσεχε) Ζάκ. Νά' χης τ' ἀμέδε σου (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Θήρ. Κρήτ. Βάνω τ' ἀμέντε μου (ἐντείνω τὴν προσοχήν μου) αὐτόθ. Δὲν τὸ βάλαμε ἀμέδι τοαὶ τὸ κλέψανε (δὲν τὸ ἐπρόσεξαμεν κτλ.) Κύθν. Ἐχε ἀμέντι μὴ σοῦ πάρουνε τίποτες Ἀργυραῖδ. Τό' χω ἀμέδε μου Κρήτ. Δὲ δό' χω ἀμέδες βαρμένο αὐτόθ. Συνών. προσαμέντε.

ἀμερεμέτιστος ἐπίθ. σύνηθ. ἀμριμέ'στους πολλαχ. ἀμερεμέτιγος πολλαχ. ἀμριμέ'γους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερεμετιστός < μερεμετίζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Κυριολ. ὁ μὴ ἐπισκευασθεὶς, ὁ μὴ ἐπιδιορθωθεὶς, ἀνεπισκεύαστος, ἐπὶ οἰκοδομῶν ἔνθ' ἄν.: Ἀφῆσα τὸ σπίτι ἀμερεμέτιστο πολλαχ. Λόντζα ἀμριμέτ'γ' Αἰτωλ. 2) Μεταφ. ὁ μὴ δαρεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀμριμέτ'γόν τὸν ἔεις ἀκόμα; Αἰτωλ.

ἀμέρευτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀνημέρευτος πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Χαλδ.) ἀλημέρευτος Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερευτός < μερεύω. Ἡ λ. ὡς καὶ ὁ τύπ. ἀνημέρευτος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ μὴ ἐξημερωθεὶς, ὁ μὴ τιθασευθεὶς ἔνθ' ἄν.: Θεορὰ ἀνημέρευτα Κρήτ. Ἀγριοι καὶ ἀνημέρευτος Οἶν. || Ἀσμ.

Πουλεῖ μονάδια ἀμέρευτα, πουλεῖ καὶ μερεμένα Νάξ.(Ἀπύρανθ.) Πβ. ἀμέρωτος (Π), ἀνήμερος. 2) Ὁ μὴ καταπραῦνθεὶς Λεξ. Κομ. Ἡπίτ.

Ἀμερικάνικος ἐπίθ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Ἀμερικᾶνος.

1) Ὁ ἐξ Ἀμερικῆς προερχόμενος ἢ ὁ ἐν Ἀμερικῇ κατεσκευασμένος κοιν.: Ἀμερικάνικο καλαπόδι - παννὶ - ροκάνι - τρουπάνι - ψαλίδι κττ. Ἀμερικάνικα φασόλια. Πβ. Ἀμερικᾶνος 1. 2) Τὸ οὐδ. ἀμερικάνικο τό, ἰδιαίτερον παννίον προερχόμενον ἐξ Ἀμερικῆς κοιν.

Ἀμερικᾶνος ὁ, κοιν.

Ἐκ τοῦ Ἱταλ. ἐθνικοῦ ὄν. *Americano*.

1) Ὁ καταγόμενος ἐξ Ἀμερικῆς, κυρίως ἐκ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Πβ. Ἀμερικᾶνος 1. 2) Ἑλλήν μετανάστης διαμείνας ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐπανελθὼν ἐξ αὐτῆς. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀμερ'κᾶνος καὶ παρωνύμ. Κρήτ.

ἀμέριμνα ἐπίρρ. λόγ. πολλαχ.

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἀμέριμνα. Πβ. Θυσ. Ἀβραάμ 4 (ἐκδ. ΕΛεγρᾶνδ) «ξύπνησε, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ξύπνησε πιστεμένε, | καὶ νὰ κοιμᾶσαι ἀμέριμνα τῶρα καιρὸς δὲν εἶναι».

Ἄνευ μερίμνης ἢ φόβου, ἀμερίμνως πολλαχ.: Ζῶ ἀμέριμνα πολλαχ. Πεοπατῶ - πηδῶ ἀμέριμνα Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

ἀμέριμνος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) ἀμέριμνε Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀμέριμνος.

Ὁ μὴ μεριμνῶν, ὁ μὴ φροντίζων περὶ τινος, ἄφροντις, ἡσυχος: Ἀμέριμνος ἄνθρωπος, ἀμέριμνη ζωὴ. Κοιμᾶται ἀμέριμνος σύνηθ. Ἐγὼ ἀσ' σὰ δουλείας ἐπνίγα καὶ ἐσὺ ἀμέριμνος κάθεσαι! Κερασ. Ἀμέριμνος κοιμᾶται κ' ἐμένα δὲ μὲ λυπᾶται Λακων.

ἀμερόληπτος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. μεροληπτῶ.

Ὁ μὴ παραβλέπων οὐδενὸς τὰ ἐλαττώματα, τὰ σφάλματα, τὰ κακουργήματα κττ., ὁ μὴ χαριζόμενος εἰς οὐδένα: Ἀνθρωπος - δικαστὴς ἀμερόληπτος.

***ἀμέρτικος** ἐπίθ. ἀμέρικικο Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. μερτικό.

Ὁ ἄνευ μεριδίου, ὁ ἀπόκληρος.

ἀμερτίκωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμερδίκωτος Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερτικωτός < μερτικῶνω.

Ὁ μὴ καταλείπων γόνους, ἄτεκνος. Συνών. ἀβλάσταρῶτος 2, ἀκλαδος (Π), ἀκλάδωτος 2, ἀκλήρος 3.